# జాగ్రత్త పడవలసిన ఘట్టాలు

"బారెడు పొద్దెక్కిం దప్పుడే. ఊరివా రందరూ పాచీపనీ చేసేసుకున్నారు; కాని మాయింటో కోడే కుయ్యలేదింకా"

"..................."

"మొగుడాడు నాలుగ్ఘడియల రాత్రివేళే లేచిపోయినా, చద్దన్నాల వేళ దాకా గదిలోనుంచి యివతలికే రాకపోతే యింకెలాగా వేగడం?"

"..................."

"లేవడానికి తొందర అక్కరలేదు, లేచీ లేవగానే కాఫీ కాచుకోడానికి మాత్రం వొకటే పరుగు. ముందు కుంపట్లో నిప్పు పడేసే మొగంకడుక్కోడం. ఛీ, గేదీ తాగుతుంది, కుడితి"

"..................."

"రెక్కల్లో సత్తువ వుందికదా, చెయ్యక యేమిచేస్తుందని దిలాసా. అత్తముండలు బతికి వుండవలసిన రోజులు కావివి"

"..................."

"వాగివాగి అదే వూరుకుంటుం దని మొండితనం కూడాను. సిగ్గూ భిడియమూ, భక్తీ భయమూ లేనివాళ్ళ నెన్నంటే మాత్రం యేమి లాభమూ?"

"..................."

"రెండు గడియల పొద్దెక్కే దాకా పడుకుంటే నాకు మాత్రం సాగదా యేమిటి? అయితే, నీకయినాబుద్ధి లేదా అని నాకే గడ్డిపెడతారు లోకులు. మంచయినా చెడ్డయినా యింటి యజమానులకే గాని, మధ్య, సత్రకాయపీనుగుల కేమి వుంటుందీ?"

"...... .........."

"ఒకటీ రెండూ కాదు, పదిహేడేళ్ళు వెలగబెట్టాను, కజ్జాకోరు అత్తగారి దగ్గిర కాపరం. కిక్కురుమని యెరగ నెప్పుడూను. తూర్పు తెల్లవారుతోం దనగా మొగం కడుక్కుని చీపురుకట్ట పుచ్చుకుంటే, జాము పొద్దెక్కే దాకా వాకటే తుడుపు, వంచిన నడుం యెత్తకుండా. ఇలా అయితే, ఆ కాలంలో మేము కాపరం కడతేర్చామే"

"................"

"మనలాగే వైదీకంలో వున్నవాళ్ళ పిల్లని చూడమని యెన్ని విధాల పోరినా, యిదేదో మంచి సంప్రదాయం అని మురిసిపోయారు గాని, నామాట చెవిని పెట్టారా? ఏమయినా, యీ మాలకూడు ముట్టకుండా బాగానే దాటారు, ఆమహారాజు. ఇద్దరివంతూ నాపాలబడింది, ప్రారబ్ధకర్మం లాగ"

"................"

"దానిల్లు మాయమైపోను, యీకొంపలో గాజులమలారం దింపడం యెప్పుడయినా వుందా? ఇంకో రెండు జతలు బంగారపువే చేయించుకోరాదూ, నాబ్రాహ్మణ్యం బుగ్గి చెయ్యాలన్న దుర్బుద్ధి కాకపోతే?"

"......... ......"

"రామారామా, వాకలి అంతా వుల్లిపాయల పొట్టే. నేను తుడవలేను బాబూ, నానా పెంటలూను"

"................"

"నాచేత రోజూ గోమూత్రం తాగించాలని పట్టుదల. నన్నేడిపించే పీనుగులు పుచ్చిపురుగు లోడిపోరూ?"

" ...... ......... "

" దేవుడు లేడా అంట ? "

" ............... "

" వాకట్లో తుక్కుంటే గింజుకుంటాడు వాడు. పోనీ, యెక్కడ పడితే అక్కడ నానాగడ్డీ పడెయ్యవద్దని అవతలి వాళ్ళకి గడ్డిపెడతాడా వొక్కమాటయినా ?

" ... ............ "

" ముసిముసినవ్వులు నవ్వుతూ — అవన్నీ దొంగ వేషాలు, నాకు తెలియదూ? ఇంటికి వచ్చాటప్పటికి తక్కుతూ తారుతూ యెదటపడితే, యిక వాళ్ళు తెలిస్తేనా ఆనాగమ్మకి ? "

" ................. "

" మే మెరగమన్నా యీ సాని టక్కులు, వాకట్లో మొగాడి కెదురుగా నుంచోడం — ఛీ, తలుచుకుంటేనే ప్రాణం చచ్చిపోతోంది "

" ................. "

" సంసారిపీనుగులే యిలా అయితే, యిక భోగంవాళ్ళెందుకూ అడుక్కుపోవాలి గానీ ? "

" ................. "

" అమ్మమ్మా, రామయ్యతండ్రీ, నడుం పడిపోయిందోయి నాయనా ! అరవై యేళ్ళకే ముద్దచేసి మూల పడేస్తావా మహారాజా ? "

" ................. "

" ఇదీ వొకదారే. మూడు యజ్ఞాలు చేసింది రామ

సోదెమ్మ, చచ్చే ముందు, నాలుగుమాసాల పాటు మంచం పట్టి, అవి కిరస్తానీ నీళ్ళు, అది మాలకూడా, అవి యీాస డింపులా – మహాప్రభో, పగవాళ్ళ కయినా వద్దలాంటివి. కిందపెట్టే దాకా వాళ్ళచేత చాకిరీ చేయించుకునే దౌర్భాగ్యం నాకు పట్టనివ్వకు మా తండ్రీ"

## 2

"పాడు మొగం మంచం దిగాటప్పటికి తయారు, దిష్టి పిడతలాగ. ఇంతకంటే నల్లపిల్లి మొగం నయం"

"………………"

"నేను చీకటితోనే లేవకపోతే తన పుట్టేం మునిగిందీ? ఏచిన్నకథో, యేనవలో చదువుకుంటూనో కబుర్లు చెప్పు కుంటూనో మేము వొంటిగంట దాకా మేలుకుంటాం కనక, నాకు తెల్లవారుజామున గాఢనిద్ర పట్టిపోతుంది. నేను పెంద లాడే లేవనందుకు వారికి లేని బాధ తన కెందుకూ?"

"………………"

"ఎవరినో ఆడిపోసుకుంటూ కూచోడమే కనక, తన కెప్పుడూ నిద్దేపట్టదు, తన కర్మం. నాకేం కళ్ళనిండా నిద్ర పోకుండా యేడవడానికీ?"

"………………"

"చాకిరీ చేసుకుంటే గాని సాగనివాళ్ళూ, తనలాంటి దరిద్రగొట్టు మనుషులూ లేస్తారు, తెల్లవారకుండానూ, నాకర్మం యేమి కాలిందీ?"

"………………"

"తెల్లవారకుండా లేస్తుం దని గోదావరికి వెళ్ళి స్నానం చెయ్యడమా, రామాకృష్ణా అనుకుంటూ కూచోడమా? ఎంతసేపూ, యెవరినో చూసి వోర్చలేకపోడమూ, యెవరినో దెప్పడమూ, యెవరినో సాధించడమూ – ఇంతే బతుకు. ఎప్పుడూ వంకరబుద్ధే. ఛీ, పాకీదీ బయలుదేరుతుంది చీకటితోనే చీపురు పుచ్చుకుని"

"..................."

"మాన మనా, అభిమాన మనా? బోలెడు జీతం పుచ్చుకునే దాసీది వుండగా తన కెందు కా పుణికింతాలూ? తాను చేస్తే నేను కూడా చెయ్యకపోతానా, చెయ్యకపోతే సోరంటాలు పెట్టవచ్చుగదా, యిదీ యేడుపు! మొగం నేలబెట్టి యీడిపిస్తాను గానీ, వాకలి తుడుస్తానేం నేను!"

"............ ..."

"కాఫీకోసం నేను కుంపటి అంటించాటప్పటికి లబోలబో అంటూ బయులు దేరుతుంది గదా, అదేం పుట్టుకో గాని! నేను పుచ్చుకుంటున్నందుకు గింజుకోకపోతే తన కా యోగం లేనందు కేడవరాదూ?"

"...... ..........."

"మామయ్యగా రెప్పు డయినా నోరు చేసుకుని అడిగే వారు పాపం, కాని వొక్కమాటూ కూడా కాఫీ యిచ్చి యెరగదీ యిల్లాలు. ఎంతసేపూ, యేకారం రాసిన అటుకులో యిన్ని మొగాన కొట్టి, చెంబెడు మంచినీళ్ళు తాగమనేది, సరసం తెలిస్తేనా?"

"....................."

"ఓమాటు ఆ విసిరికొట్టడం చూసి, నాకోసం చేసుకున్న కాఫీ పట్టుకు వెళ్ళి యివ్వగా యెంత సంబరపడ్డారు పాపం ఆయన, కాని యెంత రగడ పెంచిందీ ఆవేళ? మరిచిపోతానా, యీజన్మలో"

"....................."

"నిజంగా చచ్చే సుఖపడ్డా రాయన. ఆయన నవ్వుతూ మాట చెప్పవస్తే దుమధుమ లాడుతూ అందుకునే దీవిడ. ఆ పాడు మొగాన నవ్వే కనపడదమ్మా, అదేం పుట్టుకో గానీ"

"....................."

"మా తిండికోసం గోల పెట్టవద్దని యెన్నిమా ట్లయినా గడ్డిపెట్టారు మామయ్యగారు; కాని వింటేనా? నల్లరాయి కానీ, మనిషా యేమిటి?"

"....................."

"మేము నాటకాని కయినా సినిమా కయినా వెడితే కళ్లల్లో నిప్పులు పోసుకుంటుంది. వీధిభాగవతాలూ తోలుబొమ్మలూ అయితే, తాను పరుగెత్తవచ్చు, పాపం"

"....................."

"కొడుకు విస్తరిలో కాస్త మీగడ వేస్తేకళ్లు చిమచిమ లాడిపోతాయి, నేను కాఫీపుచ్చుకుంటే కళ్లల్లో కారం చల్లు కోడం అబ్బురమా?"

"....................."

"గోచీపెట్టి బట్ట కట్టుకుంటే "కోమటివేషాలు – మేం

మెరగం బాబూ" అంటూ గుర్రాలకళ్లలాగ మొగం తిప్పు కుంటుంది. గూడకట్టు కట్టుకుంటే "బోగంపాప" లంటూ వుళ్లోవాళ్లని కూడా దీవిస్తుంది, దిన మంతా. కాకపోతే, నూర్లూ నూటయాభైలూ పోసి కొనుక్కున్న పటుచీరలు మడికచ్చాపోసి కట్టుకోనా ?

"..................."

"శిఖచుట్టుకుంటే వోర్చలేదుగదా? ముడి వేసుకుంటే చూడలేదుగదా? తలలో పువ్వులు ముడుచుకుంటే గుడ్లు మిటకరించుకుంటుంది గదా, యిక నేనీ దెయ్యాన్ని పెద్ద చేస్తానేం?"

".......... ... ..."

"కొడుకు కావాలన్న కూర చెయ్యదు గదా, యెన్నడూ? నేను మడికట్టుకుని వసారా పొయిలో నిప్పు వెయ్యనినాడు వారి కుపవాసమే గదా?"

"................"

"మెడలో రుద్రాక్షతావళం వేసుకుంటేనే వస్తుందా యేమిటి యెత్తుకుపోడానికి విమానం? నన్నూ నావంటి వాళ్ళనూ తిట్టే తిట్లు లెక్కపెట్టుకోడానికి గాని జపం చేసు కోడానికా యేమిటి ఆపూసలు?"

"..................."

"ఈపాటికి నీళ్ళు మరిగిపోతాయి. ఈరాకాసి సోరంటా లకు విరుగుడు అంటూ లేదు. హాయిగా కాఫీపుచ్చుకుని నిన్న చేసినఖర్చులు పద్దురాసుకోకుండా యీాదిక్కుమాలిన గొడవ

యేమిటి నాకు? రైతులకు రాసిన వుత్తరాలకు నకళ్ళు కూడా రాయాలింకా. బాబోయ్, అప్పుడే ఆరున్నర అయిపోయింది, వచ్చేస్తున్నారో, వచ్చేవేళారో? వారు పొడిబట్టలు కట్టుకుని తల దువ్వుకునేటప్పటికి కాఫీకప్పు నోటికందించే దానికి, యివాళ, నా కింత బద్ధకం వచ్చిం దేమిటమ్మా?

## 3

"ఇంత చెమట పట్టిం దే యివాళ?"

"ఫాల్గునమాసం జోరబడింది ఆశ్చర్యమా? కాకపోయినా, వేడివేడి కాఫీ పుచ్చుకున్నది మొదలు తిరగడమే ఆయె, పట్టిన చెమట ఆరడాని కిక అవకాశం యేదీ?"

"చొక్కా తీసెయ్యండి విసురుతాను"

"నీకంత దయే వుంటే, చొక్కా వుండగానే బాగుంటుంది"

"అయితే, కండువా —"

"..................."

"నేను తియ్యగూడదూ?"

"నేను తియ్యకపోతేగా?"

"చూస్తూ నుంచోనా నేను?"

"నువ్వు కండువా జాగ్రత్త చేసి వచ్చేదాకా వూదుకుంటూ కూచోనా నేను?

"బాగానే వుంది"

"ఇంకేం?"

"..................."

"కొంచెం నింపాదిగా"

".. ..............."

"ఇంకా కొంచెం"

"...... .......... ఏం"

"గట్టిగా విసిరితే నీకు చేతులు లాగుతాయి. పైగా, నీకు చెమటపడుతుంది. నాకు నువ్వూ, నీకు నేనూ –"

"ఊరుకోండీ"

"తప్పేం ?"

"తప్పా, తప్పున్నరా ?"

"అందం అంటూ వుంటే అందులోనే వుంది, తెలుసుకో గలిగితే"

"అ – వ్వ –"

"అయితే చూడూ. పోలమూరినుంచి రామదీక్షితులు మామయ్యగారు వచ్చారు"

"ఏరీ ?"

"బజారు పని చూసుకుని పదింటికి వస్తారు"

"భోజనం యిక్కడేనా ?"

"ఆహా"

"అయితే, వంట అయిపోతోంది, అరిటికాయ పప్పులో వేసినట్టుంది మీఅమ్మ, బాగుంటుందా ?"

"బంగాళాదుంపలు వేయించు నువ్వు వెళ్ళి"

"................"

"వెళ్ళుమరీ"

"ఒళ్ళు కాస్త ఆరనిస్తారా ?"

"ఆయనకు ప్రొద్దుపోదూ ?"

"క్షణం"

"కాఫీ పుచ్చుకోకుండా బయలుదేరి వుండరు గానీ –"

"ఫలహారం చెయ్యరా ?"

"చెయ్యరూ ? ఎవరు చెప్పారు ?"

"ఇంకేం ? కాకపోయినా, పదిగంటలంటే పల్లెటూరివారి కాలస్యం కాదులెండి"

"మీగడ యేమయినా వుందేమో ?"

"సరే, మీకే వుంచదు గదా మీఅమ్మ ?"

"దానిగుణం అది పోనిచ్చుకోదు, ఏం చెయ్యం ?"

"………………"

"అప్పుడే అందుకుంది చూశారా ? ఈగోడపక్కని నక్కింowndandi దండీ మీ రింటోకి రావడం చూసి. మీరూ నేనూ యింటో వుంటే పొంచుండి వింటుందండీ, వొక్కమాటు –"

"ఊరుకో"

"నేనూరుకోలే నండీ"

"………………"

"చూశారా, చూశారా ? నన్నిలా తిట్టిపోస్తూవుంటే –

"ఇప్పటిదాకా చూపించిన మంచి అంతా యేమయిపోయిందీ ?"

"మంచీ మంటిగడ్డలూను. మంచివాళ్ళకి మంచిగాని,

మంకు మనుషులకూనా? ముక్కుకి, మసి రాసుకుని అలాగ మీాదిమీాదికి వస్తూ వుంటే – ఏం, ఎంచేతా? ఎందు కూరు కోవాలీ? నీకుందా భయం? నీకుందా సిగ్గూయెగ్గూను?

"అమ్మా"

"అమ్మా బొమ్మాను. అలా రెచ్చిపోతూ వుంటే చచ్చు పెద్దమ్మ లాగ చూస్తూ వూరుకుని, నాకోసం యేడుస్తా వేమిట్రా నీబుద్ధి బుగ్గిగాను? నువ్వు మొగాడవు కావుట్రా?"

"నీసిగ్గు చిమడాలి. నీబుద్ధి బూడిద కావలి. ఆడదానివే నువ్వు? తల్లివే నువ్వు? దేవుడులాంటి కొడుకు నిలా తిట్టే మనిషి –"

"నువ్వు పెళ్లానివే? నిక్షేపం వంటి నాకొడుక్కి మందులు పోసి, వాడి బుద్ధి విరిచేసి, నామాట వినకుండా చేసి –"

"నీ మాట యేమి వినడంలే దమ్మా నేను?"

"ఏమి విన్నావు నాయనా? దాన్ని అణచగలిగిగావా? దానికి భయభక్తులు చెప్పగలిగావా?"

"నువ్వణిగావా, యిన్నేళ్లు వచ్చాయిగాని? నీకు భయభక్తులున్నాయూ నాకు లేకపోవడానికి? నోరు లేనిదాన్ని చేసి –"

"నీకే నోరు లేకపోత? రాకాసి లాగ అలా మీాద పడిపోతున్నావు, నీకే వాయి లేకపోత?"

"నీకంటేనా; నీకళ్ళకి నేను రాకాసిలావు న్నానా? దెయ్యపుకళ్ళు, పిచాచపునోరు –"

"ఊరుకోవూ?"

"గడ్డం పట్టుకుని పెళ్ళాంపీనుగుని బతిమాలుకుంటావుట్రా? వోరి నీబతుకు –"

"పోనీ, నువ్వూరుకోమ్మా' నీకాళ్ళు పట్టుకుంటాను"

"దాన్ని లొంగతియ్యలేవు గాని నన్నాజ్ఞపెట్టవస్తావా? పెళ్ళాంగారి మాట విని తల్లిని లోకువచేస్తావుట్రా?"

"నువ్వే లోకువ? నువ్వే తీసికట్టు? హయ్యో, నీకు మొండివాడయినా జవాబు చెప్పగలడా?"

"నువ్వు నంగనాచివా? నువ్వు—"

"మొగుణ్ణే మొగేసి తెగనరికావు, కొడుకు లెక్కా నీకు?"

"మొగుణ్ణి వాజమ్మని చేసి కూచోపెట్టావ్వు, అత్తగారు లెక్కా నీకు?"

"అమ్మా, రామదీక్షితులు మామయ్యగారు వచ్చారు. మన యింటికి వచ్చే వేళ అయింది. నా మర్యాద తక్కని య్యవూ?"

"రామదీక్షితులు వస్తే నాకు భయమా, గోవిందదీక్షితులు వస్తే నాకు భయమా? తేరతిళ్ళు తీనేవాళ్ళని లక్ష్యపెడతానేం నేను?"

"తేరతిళ్ళకోసం వస్తున్నారా బాబుగారు? ఊరుకుంటారేమండీ యింకానూ?"

"ఊరుకోకపోతే వురిపెట్టుకోమను. కాదంటే నువ్వు పెట్టు. నిన్నెవళ్లేమి చేయ్యగలరూ? కుక్కనినేనునిచేసి కూచోబెట్టావు, వురిపెట్టడానికి నీకేం అడ్డూ?"

"అమ్మా, నన్నేమన్నా సంతోషమే గాని యింటికి వచ్చే పెద్దమనిషిని—"

"పెద్దమనిషంటే? ఎలాంటి పెద్దమనిషిరా రామదీక్షితులు? నెలకి నాలుగయిదు రోజులు నెత్తెక్కి కూచునేవాడు పెద్దమనిషి అంటే యేమన్నమాట రా?"

"అయ్యో అయ్యో యీమాటలు, బాబుగారువింటే యిం కేమన్నా వుందా? నలుగురిలోనూ తల యెత్తుకోగలమా?"

"నీకే వుంది మహామర్యాద. నీకే వుంది గౌరవం. నీకే మోసింది యింటిబాధ్యత అంతా"

"దానిది కాదు, నీదే బాధ్యత. అయితే, అది నిర్వహించు కోడం యిలాగేనా?"

"ఇలాగేనా అంటే, మరెలాగ? నేను పప్పుకూరా చారూ చేసి వుంచితే, మళ్లీ తను బంగాళాదుంపలు వేయించడమా? నేను కొంతవడ్డనా తను కొంత వడ్డనానా?"

"శిస్తులకోసం పోలమూరు వెడితే పదేసిరోజు లుంటు న్నాను వారి యింటో. నన్ను మనుగుడుపు పెళ్లికొడుకుని చూసినట్టు చూస్తారు వారందరూ? పప్పుకూరటమ్మా ఆయనకు వడ్డించడం?"

"పల్లెటూళ్ళవాళ్ళ కది మాత్రం యెలా వస్తుందీ? కాక పోయినా, రెండోమనిషి వడ్డనలోకి వస్తే నాకు మర్యాదా యేదింక?

"పోనీ, బంగాళాదుంపలు నువ్వు వేయిస్తావా"?

"వేయించవద్దూ మరీ నీసెలవయాక? ఇవాళ కన్ను తెరిచిన పీనుగువు, నువ్వు చెబితే, నామడి మట్టిగడ్డ లయినా, నానిష్ఠ నీళ్ళు కారిపోయినా చేతులు కట్టుకుని చెయ్యావద్దూ నేను? అయ్యో నాదశ"

"అదండీ యేడుపు. మీారు చెప్పినట్టు చేస్తే యిక తన పెత్తనం యేదీ అనీ. చూశారా?"

"ఏమిటే చూసేది వాడూ నువ్వూను? చూసేం చెయ్య

గలరే నన్ను మీారు? వాణ్ణి మహాపూసుకువస్తున్నావు గానీ, నీవల్ల నేమవుతుందే అసలు ?"

"ఏమవుతుందా? ఏమి చెయ్యగలనా?"

"ఊరుకోనువ్వు.... .... .... ............అమ్మా"

"ఏం, ఎందుకురా అమ్మ ?"

"నీహద్దులో నువ్వుంటావా, నీమాటా నామాటా కూడా దక్కుతుంది. లేకపోతే, లోకంతో పాటే, తెలిసిందా?"

"ఏమిట్రా తెలిసేది?"

"ఏమిటా! నేను చెప్పాలా?"

"..................."

"వీధిని పడితే అది నా కొక్కడికే కాదు, తలవంపులు. నీఅధికారం యెంతవరకో, అసలు నీప్రమేయం యెంత మాత్రమో గుర్తించుకోడం లేదు నువ్వు. నీకు తోచకపోతే, యెవరి నయినా అడుగు, చెబుతారు"

"నాకు చెప్పగలవా ళ్లెవళ్లురా యీా రాజమహేంద్రవరంలో?

"తాతయ్యగారు పోయాక నాయనమ్మ మాట యేమయింది?"

"నేను చెబుతాను వినండి. అప్పుడు తనకి పెత్తనం వచ్చింది. ఇవతలివాళ్లకి మాత్రం అలా రాకూడదు."

"నేను రానివ్వను. నేను బతికివుండగా నాయింటో—"

"నీయిల్లు? దొడ్డిగుమ్మంమీాద కొంజా వేయించా నెందుకో తెలుసా?"

"అమ్మా, నువ్వు దానికి అత్తగారి వయితే అదిచుట్టరికం లోనే, వ్యవహారంలో కాదు. నాన్నగారు బతికివుండినంత కాలమూ నీపెత్తనం సాగింది. నువ్వేమన్నా చెల్లింది"

"ఇప్పుడు మాత్రం యెందుకు సాగదూ ?"

"నేను సాగనియ్యను కనక ?"

"అలాగేం ?"

"అక్షరాలాను ?"

"నువ్వూరుకో. తెలిసిందా అమ్మా ? ఇక నువ్వే తప్పించుకు తిరగాలి. నీమర్యాదా నిలవా లన్నా, మా మర్యాదా నిలవాలన్నా నువ్వీ పద్ధతి కట్టిపెట్టాలి. నా వీలుచాళ్ళనుబట్టి మసులుకోవాలి యింటోవాళ్ళు. నీకది యిష్టం లేకపోతే నీకున్న గోడు నిలవదు"

"నిలవక ?"

"గంగలో కలుస్తుంది"

"నన్ను గంగలో కలుపుతావ్రా ?"

"ఇక పెడర్థాలు కట్టిపెట్టు. ఏమంటావ్ ? నా చెప్పుచేతల్లో వుంటావా వుండవా ?"

"పెళ్ళాంపీనుగు చెప్పినట్టల్లా —"

"నాన్నగారు చూపించిన దారే నా కది"

"...................."

"ఏం, యేమంటావ్ ?"

"నేను బతికివుండినంతకాలమూ పెత్త   ది కాని మరివొకళ్ళది కాదు. ఒకళ్ళు నన్నేమీ చెయ్యలేరు. అయిన

వాళ్ళూ కానివాళ్ళూ నాయింటో పెత్తనం చేస్తే నేను సహించలేను"

"అది బాగా నిశ్చయించుకున్న మాటేనా?"

"ఏమయితే నీకేం?"

"నే నడిగినదానికి బదులు చెప్పాలి"

"నేను చెప్పను, నన్ను నిలవతీసి అడగడానికి నీకేం అధికారం వుందీ?"

"నా అధికారం చూపించనా?"

"తొందరపడకండీ"

"నువ్వుండు. ఏమమ్మా, యేమంటావ్"

"... .... ........."

"ఏం?"

"................."

"నాసంగతి నీకు తెలుసు. నేను మాట అంటే తిరగను సుమా"

"నేనూ తిరగను"

"కనక?"

"................."

"తిరగక? ... ఏమి చేస్తావ్?"

"..............."

"ఒద్దుసుమండీ! నన్ను చంపుకుని తిన్నట్టే నేనే ఓపిక పడతాను. అల్లరి చెయ్యకండి"

"ఏమమ్మా?"

"................"

"ఈపూటతో వంటలు వేరు. పద మడికట్టుకో"

"అయ్యో, అయ్యో, నామాట –"

"మడికట్టుకుంటావా లేదా?"

"అంత కోపం వస్తే యెలాగండీ!"

"నోరెత్తవద్దు"

"నే నేం చేతునమ్మా?"

"నేనేం చేతునమ్మా యేమి టింకా? నసాళం అంటేదాకా తిర్రిపెట్టావు, ఏమీ యెరగనట్టు నటిస్తున్నావు. ఎంత దానివే నీమొగం మండ? ఎంత పని చేయించావే నీవాళ్ళు యిదయిపోనూ. వోరి చెవలవాజమ్మా, నువ్వొక సంసారం చెయ్యగలవా? నాపెత్తనం తప్పించి నువ్వు ముందుకి వస్తావుట్రా?"

– 1934 జనవరి

ప్రబుద్ధాంధ్ర